

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Кравченя Едуард Михайлович – кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри «Професійної освіти і педагогіки» інженерно-педагогічного факультету Білоруського національного технічного університету.

Коло наукових інтересів: використання інформаційних технологій в освіті.

Садовий Микола Ілліч – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри теорії та методики технологічної підготовки, охорони праці та безпеки життєдіяльності, професор кафедри фізики та методики її викладання Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Коло наукових інтересів: фізика твердого тіла, історія фізики, дидактика фізики та технологій.

УДК 378.015.31:613.8

Бєлкова Тетяна

Донецький національний медичний університет

НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ У СТУДЕНТІВ ВИЩИХ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДІВ

Стаття присвячена проблемі формуванню здорового способу життя у студентів вищих медичних закладів. Визначено ставлення студентів до здорового способу життя. Проведено порівняльний аналіз рівня фізичної підготовленості та самооцінки їх стану здоров'я. Обґрунтовано і експериментально перевірено дієві засоби впливу фізичного виховання студентів медичного університету у позааудиторній діяльності. Доведено, що для організації позанавчальної діяльності з фізичного виховання необхідно використовувати найбільш популярні та доступні види рухової активності, з урахуванням соціокультурних особливостей. З'ясовано, що для розвитку та реформування національної системи охорони здоров'я та освіти має стати збереження і зміцнення здоров'я студентської молоді. Виходячи з концепції здорового способу життя, лікар сьогодні повинен бути орієнтований не тільки на патологію, але й займатися профілактикою захворювань, тобто здоров'ям здорової людини.

***Ключові слова:** здоров'я, фізичне виховання, фізична культура, студентська молодь, здоровий спосіб життя, фізична рекреація.*

Постановка проблеми. Інтегральним показником соціально-економічного і духовного розвитку суспільства є стан здоров'я нації, тому його збереження та зміцнення має пріоритетне значення. Здоров'я нації в наш час розглядається як показник цивілізованості держави. Саме тому державна політика щодо здорового способу життя формується цілеспрямовано і послідовно. Вона регламентується Законом України «Про вищу освіту» (2014); Національною доктриною розвитку фізичної культури і спорту (2016) та державними програмами; Цільовою комплексною програмою «Фізичне виховання – здоров'я нації», Національною програмою «Репродуктивне здоров'є нації», спрямованими на пропаганду здорового способу життя дітей та молоді [8, с. 323].

Здоровий спосіб життя — визначальний чинник забезпечення тривалості активного життя, соціального, біологічного та психічного благополуччя громадян, що передбачає наявність адекватних форм поведінки [6, с. 120].

У нашій країні термін «фізична підготовка» закріплено на законодавчому рівні. Так, у «Законі України про фізичну культуру і спорт» (1994 р., з багатьма змінами, внесеними у 1999 – 2015 рр.) ця дефініція тлумачиться як «...складник фізичного виховання різних груп населення, який полягає у формуванні рухових умінь та навичок людини, розвитку її фізичних якостей і здібностей з урахуванням особливостей професійної діяльності» [4, с. 3].

Прикладне (тобто практичне) значення фізичної підготовки людини для успішного навчання та праці є невід'ємним компонентом і сутнісною властивістю фізичного виховання особистості як педагогічного процесу, «пов'язаного з поступовим, дедалі активнішим включенням людини у сферу майбутньої високопродуктивної праці» [1, с. 42].

Актуальність цієї проблеми полягає в тому, що усі сторони людської життєдіяльності, в кінцевому рахунку, визначаються рівнем здоров'я. Воно охоплює як матеріальну структуру (фізичне здоров'я), так і духовно-практичну дійсність прояву творчих здібностей людини (психічне здоров'я), його цілісний різнобічний розвиток (соціальний аспект здоров'я). Від рівня і стану здоров'я людини залежить рівень та якість особистого життя [9, с. 4].

Досить гострою і актуальною залишається проблема розвитку фізично активної, гармонійно розвиненої особистості студентів вишів, формування її здорового способу життя, протидія шкідливим звичкам, дефіциту рухової активності, зниженню імунітету, а у зв'язку з цим – захворюванням. Зазначені явища зберігають стійку тенденцію, що обумовлюється протиріччям між декларативним та реальним ставленням до фізичної культури, що в першу чергу відбивається на стані здоров'я, фізичній підготовці студентської молоді, їхніх ціннісних орієнтаціях, ставленні до власного фізичного та психічного благополуччя і, врешті – решт, на майбутній життєдіяльності. Перед сучасним суспільством гостро постає завдання формування здорового способу життя як умови збереження української нації, перспективи справжнього духовного оновлення наступних поколінь, запоруки якісних перетворень у масштабах держави [7, с. 144].

Дуже важливе значення набуває формування здорового способу життя у студентів саме вищих медичних закладів, оскільки майбутні медичні працівники у вишах здобувають одну з найскладніших та найбільш ринкових професій. У перспективі вони повинні мати достатній рівень фізичної підготовленості, адже майбутня професія пов'язана з нічними викликами, роботою у вихідні дні або взагалі без них, з постійним пересуванням на достатньо великі відстані в несприятливих умовах, участю в ліквідації надзвичайних ситуацій та АТО.

Фізичне виховання займає важливе місце, а в сучасному суспільстві і є складним інтерактивним процесом. Все це свідчить про надзвичайну значимість в ХХІ ст. фізичного виховання взагалі і її специфічного виду – культури здоров'я зокрема – як найбільш ефективного засобу в боротьбі з небезпечним поширенням шкідливих для здоров'я тенденцій серед окремих груп населення. В наш час відбувається зміщення акцентів діяльності вищої школи згідно нової освітньої парадигми, пріоритетами якої є інтереси людини, а звідси, нові вимоги суспільства до освітнього рівня та професійної спрямованості фахівця. Розроблена нова концепція державної політики у сфері фізичної культури і спорту, зміст якої полягає у переході від формальної гонитви за масовістю фізкультурно-спортивного руху до рекреаційно-оздоровчого і профілактичного ефекту, до утвердження здорового способу життя [7, с. 146].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемою формування здорового способу життя у студентів медичних закладів займались С. Блажей, М. Віленський, В. Єременко, Ю. Лісичин, А. Мартиненко, Г. Царегородцев та ін. Проблему впливу ряду факторів і, зокрема, способу життя особистості на формування її здоров'я розглядали Д. Давиденко, Г. Іванова, В. Петленко, Е. Чарлтон та ін. Теоретико-методологічні засади здорового способу життя сформульовано у працях В. Давидович, А. Здравомислова, І. Смирнова, Л. Сущенко та ін. Медичний аспект розкрито в наукових працях М. Амосова, Г. Апанасенка, В. Артамонова,

Р. Мотилянської, В. Язловецького та ін; проблеми виховання і формування культури здоров'я учнівської молоді та здоровозберігаючої діяльності закладів розглянуто у дослідженнях Т. Бойченко, О. Вакуленко, Д. Вороніна, Г. Голобородько, Н. Калініченко, О. Коган, Т. Круцевич, С. Лапаєнко, В. Оржеховської, Н. Погбірченко, С. Свириденко, М. Солопчука та ін.

Аналіз науково-дослідних робіт А. Ляховича, Д. П'ятницької, Л. Сущенка, А. Турчака, І. Шостака, В. Язловецького дає змогу стверджувати, що останнім часом

збільшується контингент молодих людей, які належать до спеціальних медичних груп вже на початку навчання у вишах. Кількість таких студентів додатково зростає після завершення вивчення навчальної дисципліни «Фізичне виховання». У них з'являється низка хвороб, з-поміж яких – надлишкова вага, порушення постави, нервово-психічні відхилення, дефекти зору, захворювання органів дихання, судинні дистонії, схильність до частих простудних захворювань, шкідливих звичок.

Медична галузь функціонує як добре відлагоджений механізм етапного надання медико-санітарної допомоги, забезпечений висококваліфікованими, освіченими, конкурентоспроможними та фізично підготовленими кадрами. Досягнення сьогоденної медичної науки дають можливість забезпечити втілення заповітів видатних основоположників медичних знань – побудувати профілактичну медицину, що дасть можливість збільшити тривалість і якість активного здорового способу життя населення [9, с. 21].

Аналіз літературних джерел дозволив нам з'ясувати, що фізичне виховання є важливим елементом системи освіти й виховання, специфічним змістом рухової діяльності. Цінність її для кожної людини слід розглядати в оздоровчому, освітньому, виховному та загальнокультурному значеннях. Розвиток стає ключовим словом педагогічного процесу, суттєвим, глибинним поняттям навчання.

В роки навчання у вузах молодь не примножує, а в значній мірі втрачає резервні запаси свого організму. Це суттєво позначається на її працездатності і різко знижує творчий потенціал, а також репродуктивні можливості підростаючого покоління. Щорічно збільшується кількість студентів, які мають відхилення в стані здоров'я та фізичному розвитку. Зростання захворюваності студентів зумовлене не тільки інформаційними й емоційними перевантаженнями в процесі навчання, а й соціально-економічними, екологічними проблемами, дефіцитом рухової активності й відсутністю навичок здорового способу життя [2, с. 180].

Однак, сучасний освітній процес з фізичного виховання у вишах здійснюється на недостатньому рівні. Фізичне виховання студентів зводиться тільки до академічних занять з фізичного виховання, а в окремих вузах вони взагалі відсутні. Постає проблема запровадження позааудиторних занять з фізичного виховання, які спрямовані: на активізацію оздоровчої фізкультурно-масової роботи. Значне місце повинні займати змагання та спортивно-оздоровчі заходи на базі вузу та поза ним. Необхідно запроваджувати залучення студентів до різних оздоровчих програм, семінарів, навчальних курсів, лекційних занять, під час яких розглядаються проблеми здоров'я, уявлення про здоровий спосіб життя і науково-методичне забезпечення навчального процесу з фізичного виховання. Обов'язковою умовою є створення спортивних клубів.

Дослідники пропонують формувати здоров'я студентів-медиків з огляду на валеологічну компетенцію, використовувати ефективні технології та моделі з позиції інтеграційного підходу до розв'язання цієї проблеми, проте в наукових працях достатньою мірою не з'ясовано значення виховної спортивно-оздоровчої роботи щодо формування здорового способу життя студентів медичних вишів в позааудиторній діяльності.

Якісно нова стадія усвідомлення сутності фізичного виховання взаємопов'язана з впливом на духовну сферу молоді як засобу інтелектуального, морального, естетичного виховання. У сучасних публікаціях пріоритет надано руховій активності, її нормам, здоровому способу життя, але фактично окремо від її особистісних якостей [3, с. 23; 5, с. 2].

Мета статті полягає у науково-методичному обґрунтуванні педагогічних засобів впливу на студентів медичних вишів в процесі професійної підготовки до збереження власного здоров'я засобами фізичного виховання. Для досягнення поставленої мети нами вирішувались наступні завдання:

1. Теоретичний аналіз проблеми формування здорового способу життя у студентів вишів.

2. З'ясувати особливості мотивації студентів до оздоровчо-рекреаційної діяльності.

3. Визначити, обґрунтувати та експериментально перевірити дієві засоби впливу фізичного виховання студентів медичного університету у позааудиторній діяльності.

Методи дослідження. У процесі дослідження представлені наступні методи дослідження відповідно до мети та завдань дослідження, предмету, а також обґрунтовано доцільність використання представлених методів, описана організація і контингент учасників дослідження: теоретичний аналіз спеціальної наукової літератури та документальних матеріалів; системно-структурний аналіз; моделювання; соціологічні методи дослідження; педагогічні методи дослідження; методи визначення рівня здоров'я; методи математичної статистики.

Виклад основного матеріалу. Аналіз наукових досліджень довів, що розвиток вищої школи в сучасних умовах супроводжується соціально-економічним пресингом на всі сфери студентського життя й праці. Робоче навантаження інтенсивно працюючого студента протягом навчального тижня становить до 12 годин на добу, а в період екзаменаційної сесії – до 15-16 годин. Праця студента за вагою належить до першої категорії (легка), а за напруженістю – до четвертої (дуже напружена праця), що вимагає значної втрати духовних і фізичних зусиль.

У зв'язку з цим зростає значимість фізичного виховання як однієї з основних ланок державного сектора для зміцнення і збереження здоров'я, збільшення тривалості життєвої і творчої активності, підвищення розумової працездатності [5, с. 55].

Фізичне виховання – це складний педагогічний, багатофункціональний психофізіологічний процес. Теорія і практика фізичного виховання спираються на дані фізіології, яка озброює теорію і методику фізичного виховання знаннями про закономірності розвитку організму людини, вплив різноманітних чинників на його функціональну діяльність [2, с. 182]. На основі її даних нами було розроблено і науково обґрунтовано систему фізичних вправ, спрямованих на розвиток рухових дій і формування фізичних якостей організму студентів.

Наукове дослідження здійснювалось на базі Донецького національного медичного університету у місті Кропивницький. Вивченню підлягали данні про фізичний розвиток студентів медичного та міжнародного факультетів. В процесі аналізу з'ясовано, що зі 100 % студентів фізичним вихованням займається 57 %. 33 % за станом здоров'я звільненні від занять фізичною культурою. Спостерігається тенденція зниження стану здоров'я студентів, збільшується кількість, які займаються в спеціальних медичних групах. Замала кількість аудиторних годин (30 у семестр) відведена для занять з фізичного виховання. Студенти байдуже відносяться до змісту обов'язкових занять з фізичного виховання. З них майже 90 % мають відхилення у стані здоров'я, а понад 50% – погану фізичну підготовленість. Було виявлено, що відношення оточуючого середовища студента до занять з фізичного виховання і спорту, а також, ставлення до особистого здоров'я та здорового способу життя у більшій кількості студентів в цілому позитивним. Більша частина студентів визначилась у тому, що фізичне виховання у вишах сприяє здоровому способу життя та покращенню здоров'я. Але у більшій кількості студентів виявилось негативне або байдуже ставлення до організації занять, змісту занять та розподілу навчального матеріалу на заняттях з фізичного виховання, а також більша кількість студентів (60 % – I курс і 58,2 % – II курс) визначилась в тому, що їм подобається займатися фізичним вихованням в спортивних секціях. Найбільш популярними видами спорту за визначенням студентів I і II курсів виявилися: спортивні ігри, спортивний танок, плавання, легка атлетика, гімнастика.

Найбільшою перешкодою для секційних занять студенти вважають брак вільного часу та відсутність підтримки друзів, пагубні компанії, неспроможність змусити себе до підвищення рухової активності, перебороти лінь, що спричинено адаптаційними процесами, великим обсягом навчальної програми та невірним розставленням пріоритетів. Уявлення про особисте здоров'я у студентів-медиків зводиться до профілактики захворювань. Тому у більшості студентів університету спостерігається низький та середній рівні здоров'я.

Проведене анкетування серед студентів показало, що рівень сформованості знань та уявлень про особисте здоров'я, знання про здоровий спосіб життя та основи валеології є недостатніми і потребує подальшого вивчення. Необхідно розробити певний перелік заходів педагогічного впливу на студентів з метою підвищення їх фізичної підготовленості та зміцненню особистого здоров'я. У зв'язку з цим, нами були запропоновані у позааудиторний час для студентів: створення студентського спортивно-оздоровчого парламенту з метою позитивної мотивації до зміцнення та збереження здоров'я; активація секційної роботи через вдосконалення змісту позааудиторної діяльності; модернізація структури організації спортивно-оздоровчої діяльності медичного університету.

Висновки. Таким чином, аналіз наукових дослідників дозволив з'ясувати, що активний прояв студентів у фізкультурно-оздоровчій діяльності – необхідна умова гармонійного розвитку особистості, що набуває якості цілеспрямованого впливу на конкретну людину згідно її потреб. Фізичне виховання, як загальноосвітній навчальний предмет створює умови для формування у студентів ціннісних орієнтацій, щодо культури здоров'я і здорового способу життя, виховання потреби та звички займатися фізичною культурою і спортом, прагнення досягти оптимального рівня особистого здоров'я, фізичного розвитку, рухових якостей, морально-вольових рис характеру та психологічної підготовки до ведення активного життя і професійної діяльності. Проте повноцінне використання професійних знань і умінь можливо при позитивному стані здоров'я, високої працездатності молодих фахівців, які можуть бути придбані ними при регулярних і спеціально організованих заняттях фізичною культурою і спортом.

Отже, здоров'я студентської молоді – це основа сучасного та майбутнього благополуччя, необхідна умова активної життєдіяльності та високого трудового потенціалу, індикатор рівня культури та переконливий показник ефективності державної політики у сфері охорони здоров'я молоді і потребує подальшого вивчення.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Год Б.В. Ідея всебічного й гармонійного виховання особистості в епоху європейського Відродження: дис. д-ра пед. наук: спец. 13.00.01 «Загальна педагогіка та історія педагогіки» / Б.В. Год. – Полтава, 2005 – 541 с.
2. Дуб И.М. Физическое состояние учащейся молодежи Украины как показатель нации / И.М. Дуб // Междунар. науч. кон-гр. «Физическая культура, спорт, туризм в новых условиях развития стран СНГ». – М.: Изд-во фонда имени М.Ю. Лермонтова, 1999. – С. 179-184.
3. Зайцев В.П. Физическая рекреация в воспитании активной личности студентов (аналитический разбор) / В.П. Зайцев // Физическое воспитание студентов. – 2010. – № 5. – С. 23-26.
4. Закон України «Про фізичну культуру і спорт» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=3808-12> (дата звернення : 23.09.2015).
5. Кремень В.Г. Освіта і наука України: шляхи модернізації (факти, роздуми, перспективи) / В.Г. Кремень. – К., 2003. – 216 с.
6. Кузьменко В.Ю. Становлення та розвиток поняття «здоровий спосіб життя» / В.Ю. Кузьменко // Морально-духовний розвиток особистості в сучасних умовах: 36. наук, праць. Книга 1. – К. – 2000. – С. 117-124.
7. Омельченко С.О. Зміст і методи роботи класного керівника щодо формування здорового способу життя школярів / С. О. Омельченко // Гуманізація навчально-виховного процесу: Збірник наукових праць. Випуск XXVII. / За ред. В.І. Сипченка. – Слов'янськ: СДПУ, 2005. – С. 144-151.

8. Турчак А.Л. Особливості підготовки майбутнього вчителя фізичної культури до попередження шкідливих звичок учнів. /А.Л. Турчак // Наукові записки. Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. /За ред.: В. Радула. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2013. – Вип.120. – С. 319-326.–(Педагогічні науки)

Belkova Tatyana

The Donetsk national medical university

SCIENTIFIC-METHODOLOGICAL PRINCIPLES OF FORMING A HEALTHY LIFE FOR STUDENTS OF HIGHER MEDICAL UNITS

The article is devoted to the problem of formation of a healthy lifestyle among students of higher medical institutions. The attitude of students towards a healthy lifestyle is determined. A comparative analysis of the level of physical preparedness and self-assessment of their health status was conducted.

The purpose of the paper is to provide scientific and methodological substantiation of pedagogical means of influence on students of medical universities in the process of professional preparation for the preservation of their own health by means of physical education. To achieve this goal we solved the following tasks:

- 1. The students of higher have a theoretical analysis of problem of forming of healthy way of life.*
- 2. To find out the features of motivation of students to health- recreational activity.*
- 3. To define, to ground and experimentally check effective facilities of influence of physical education of students of medical university in sectional activity.*

The effective means of influencing the physical education of students of the medical university in non-auditing activity are substantiated and experimentally verified.

The analysis of scientific researches proved that development of higher school in modern terms was accompanied by the socio-economic pressing on all spheres of student life and labour. It is found out by us, that the component of comprehensive harmonious development of personality is physical education. A theory and practice of physical education lean against this physiology. On the basis of its data, a scientifically grounded system of physical exercises, aimed at the development of motor activity and the formation of physical qualities of the body, is being developed. The scientific research was carried out on the basis of the Donetsk National Medical University in the city of Kropivnitsky. The study was subject to a report on the physical development of students of medical and international faculties. In the process of analysis, it was found that 57% of all students are physically trained. 33% for health reasons relief from physical education. There is a tendency to decrease the health of students, increasing the number involved in special medical groups. It was found that the ratio of the student's environment to physical education and sports, as well as the attitude towards personal health and a healthy lifestyle in more students in general was positive. Most students determined that physical education in higher education promotes a healthy lifestyle and improves health. But in more students there was a negative or indifferent attitude towards the organization of classes, the content of classes and the distribution of educational material in physical education classes, as well as a greater number of students (60% - 1st course and 58.2% - II course) that they like to practice physical education in sports sections. The conducted questionnaires among students showed that the level of formation of knowledge and ideas about personal health, knowledge about a healthy lifestyle and principles of valeology is insufficient and needs further study. It is necessary to develop a certain list of pedagogical impact on students in order to increase their physical fitness and strengthen their personal health. The conducted questionnaires among students showed that the level of formation of knowledge and ideas about personal health, knowledge about a healthy lifestyle and principles of valeology is insufficient and needs further study. It is necessary to develop a certain list of pedagogical impact on students in order to increase their physical fitness and strengthen their personal health. For the organization of extracurricular activities in physical education, it is necessary to use the most popular and accessible types of motor activity, taking into account socio-cultural features. It is determined that the development and reform of the national health and education system should be the preservation and strengthening of the health of student youth. Based on the concept of a healthy lifestyle, today the doctor should be focused not only on the pathology, but also on the fight against the prevention of diseases, that is health of a healthy person.

Keywords: *health, physical education, physical culture, student youth, healthy lifestyle, physical recreation.*

Белкова Татьяна

Донецкий национальный медицинский университет

НАУЧНО-МЕТОДИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ФОРМИРОВАНИЯ ЗДОРОВОГО ОБРАЗА ЖИЗНИ СТУДЕНТОВ ВЫСШИХ МЕДИЦИНСКИХ УЧРЕЖДЕНИЙ

Статья посвящена проблеме формирования здорового образа жизни у студентов высших медицинских заведений. В статье рассматриваются современные подходы относительно повышения уровня физической подготовленности во время обучения в высшем учебном заведении через их привлечение к активному здоровому способу жизни.

Ключевые слова: *здоровье, физическое воспитание, физическая культура, студент, здоровый образ жизни, физическая рекреация.*

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Бєлкова Тетяна Олександрівна – аспірант, лаборант кафедри анатомії людини № 2 Донецького національного медичного університету.

Коло наукових інтересів: професійна підготовка студентів вишів до збереження особистого здоров'я засобами фізичного виховання.

УДК 378.14

Борисенко Денис

Українська інженерно-педагогічна академія

СИМПЛІФІКАЦІЯ ТВОРЧОЇ РОЗРОБКИ ДИЗАЙН-ПРОДУКТУ

Стаття присвячена розгляду застосування симпліфікації творчої розробки дизайн-продукту в умовах навчального процесу через оптимізацію вивчення спеціальних дисциплін, упровадження комплексних прийомів практичної розробки та залучення віртуальних комп'ютерних засобів. Особливу увагу приділено розгляду оптимізації вивчення спеціальних дисциплін в ході професійної підготовки фахівців з дизайну. Сформовано шлях симпліфікації в навчальній творчій розробці, який зосереджений на відборі найбільш важливих традиційних принципів навчання та поєднання їх з інноваційними найбільш ефективними сучасними моделями навчання. В роботі виділено практичні особливості реалізації залучення симпліфікації та активного шляху практичної організації в творчій розробці дизайн-продукту. Охарактеризовано залучення інноваційних технологій, які підвищують оптимізацію проектно-навчальної розробки студентів в ході залучення універсальних віртуальних графічних засобів та спрощення процедури творчого пошуку та розробки віртуальних прототипів.

Ключові слова: симпліфікація, дидактична редукція, дизайн-продукт, модель, аватар, модель-прототип, трансформація.

Постановка проблеми. На сьогодні важко представити сучасний процес професійної підготовки без інтенсивних навчальних курсів та перенавантаження студента значними об'ємами технічної інформації, нашаровування типових навчальних завдань з різних навчальних предметів та постійного браку часу на їх виконання. Ця ситуація змушує до активних дій викладачів на розгортання кампанії щодо спрощення та певної «уніфікації» навчального змісту. Авжеж це позитивне спрощення, на превеликий жаль, не зможе охопити весь спектр професійної підготовки із-за різного навчального навантаження, тонкощів у викладанні та передачі навчального матеріалу, специфіці вивчення навчальних предметів. Особлива роль при цьому належить творчому підходу викладача до дидактичного проектування навчальних занять, оптимізації процесу вивчення дисципліни, виділення головних тематичних блоків для обов'язкового аудиторного розгляду та для самостійного опанування студентами.

Актуальним питанням залишається проблематика вивчення спеціальних творчих дисциплін, залучення оптимізації при вивченні яких може призвести до зниження активності студентів та їх творчого результату. Тому особливості організації творчого процесу в професійній підготовці робочих кадрів потребує досконального вивчення та вирішення можливих шляхів практичної реалізації симпліфікації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Оптимізація навчального процесу не є новим напрямком та має великий досвід в реалізації. Вона поєднується з впровадження нових дидактичних засобів, інформаційно-комунікаційних технологій, дистанційного навчання та хмарних технологій, які, в свою чергу, активно підштовхують викладача до спрощення викладу навчального матеріалу із застосуванням електронних засобів. Крім того, оптимізація реалізується і на глобальних рівнях організації вищої освіти [8] – реформування та об'єднання вищих навчальних закладів, інтенсифікація перебудови освітнього сектору із-за зміни попиту на освітні послуги, демографічну ситуацію, ліберизація законодавства у сфері вищої освіти. Це ще більше викликає прискорення до